

дникнѣлъ отъ врѣхъ тамъ скалѣ съвзема го страхъ, (защо-то имаше до 50 нозѣ высочихъ) и не бѣше възможно да си доближи отъ горнѣ странѣ; забыколи-вѣтъ тѣй по однѣ напрѣкы пѣтекѣ, и отъ долу на горѣ пѣлзешкомѣ по камѣнака, стигвѣтъ до уста-та.

Въ пещерѣ-тѣ, дѣто влязохъ, виждѣтъ че това е было нѣкога черква! образы на свѣтцы изображени по камѣнны-тѣ стѣны и сводѣ, издѣлбани около врѣсть въ скалѣ-тѣ, познавахъ ся още тука тамъ и всичко вѣтрѣ показваше, че това было черквѣ отъ старо врѣмя.

— Ей Боже, продума Желе, пакъ на добро мѣсто ны доведе! Никола да си прикрѣстимъ тука въ свѣто това мѣсто; нека ны бѣде Богъ на помощъ. Че сетѣ виждашь ли тамъ, хе! отсрѣщѣ, тамъ ни е нѣтъ на право.

Оттука старый Прѣславъ, рѣка Камчія ся глѣдѣтъ на чисто и давѣтъ едно зрѣлище на чюднѣ картинѣ.

Наши-тѣ пѣтници постояхъ и си отпочинахъ въ хладнѣ-тѣ черквенѣ пещерѣ; пѣтъ-тѣ имъ бѣше правъ отъ тамъ да заминѣтъ прѣзь Осмаръ; нѣ отъ страхъ да ги не запята и подири нѣкой кѣдѣ отивѣтъ, не смѣяхъ да трѣгнѣтъ прѣзь тамъ. За това слижѣтъ полека-легка пакъ на долу и ся